

SLOVENE.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemati velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr
V administraciji prejemati velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravništvo in ekspedicijska, Stolni trg št. 6, poleg „Katoliške Bukvarne“.

Oznanila (inzerati) se sprejemajo in velja trisopna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat: 12 kr., če se tiska dvakrat: 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, L. 17.

Izhaja vsak dan, izvemski nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 188.

V Ljubljani, v petek 19. avgusta 1892.

Letnik XX.

I. slov. katol. shod.

(Dalje.)

Sekoja IV.: Katoliško življenje.

Prvi slovenski katoliški shod izjavlja, da mu je pred vsem namen *poživiti versko življenje ter vsestranski prebuditi in okrepiti katoliško zavest* v Slovincih. To pa bode mogoče le tedaj, ako se vsakdo prizadeva za pravi krščanski napredek v zasebnem in javnem življenju; ako se marljivo poslužuje vseh sredstev, katere mu ponuja sv. cerkev; ako spoštuje vse cerkvene naredbe in zvesto izpolnjuje vse njene zapovedi; ako se živahno vdeležuje rednih in izvanrednih vrst službe božje, od cerkve priporočenih bratovščin in družih družb; ako se tesno in vestno oklepa svojih dušnih pastirjev, škofov in sv. Očeta.

1. Prvi slovenski katoliški shod priporoča zato pobožnost in pošteno krščansko vedenje *že v zasebnem življenju*, v krščanskih družinah, kjer naj se z besedo in vzgledom položi zlasti mladini v mehko srce trden temelj za poznejše krepostno življenje po vzoru svete družine. V ta namen toplo priporoča »Katoliško društvo detoljubov«, čegar glasilo je »Krščanski detoljub« s prilogo za mladino.

2. Živo katoliško zavest pa naj kaže vsakdo tudi v *javnosti*; zato prvi slov. katoliški shod pohvalno omenja tiste družbe, ki s primernimi sredstvi oživljajo katoliško zavest, kakor n. pr. velezaslužna »Katoliška družba za Kranjsko« in druga katoliška društva po Štajerskem, Koroškem in Primorskem.

Hvaležno se spominja tudi »Katoliških družb rokodelskih pomočnikov«, ki v Ljubljani, Novem mestu, Št. Vidu, na Vrhniki, v Mariboru, v Marenbergu in dr. jako uspešno delujejo. Pristavlja le še željo, naj se snujejo taka društva tudi po drugih krajih, kjer se za primerno spozna in naj se ozira pri tem tudi na mojstre in učence. Posebna skrb naj se obrača za primerno stanovanje učencem, ako ne bivajo pri svojih stariših.

Prvi slov. katoliški shod odobrava, ako razna društva z dostojnim korporativnim nastopanjem pri bogoslužnih opravilih povišujejo zunanji blišč ter s tem pospešujejo čast božjo; prosi pa vodstva vseh društev, naj ne napravljajo slavnostij in veselice o prepovedanih ali tacihi časih, da bi se motila javna služba božja; vsporedi društvenih shodov in zabav naj vselej prirejajo tako, da vdeleženci morejo zadostiti svojim verskim dolžnostim.

3. Ker se pa sad pravega katoliškega življenja najlepše kaže *v delih krščanskega usmiljenja*, katoliški shod radostno priznava, da je »Vincencijeva družba« najpripravnejše sredstvo za lajšanje rastoče dušne in telesne bede in reve, ter priporoča vsem katoličanom, naj naklanjajo raznim dobrotelnim zavodom, katere je oživila, svojo dobrohotnost in pomoč, ter naj marljivo snujejo »Vincencijeve družbe« zlasti po mestih, trgih in tovarniških krajih, kjer jih še ni.

Prvi slovenski katoliški shod obžaluje, da so se farne ubožne naprave vzele cerkvi, najboljši materi revežev, in izreka željo, naj delujejo postavodajalni zbori na to, da se zopet povrne cerkvi pristojni vpliv pri oskrbovanju ubožnih zakladov, katere je večinoma sama zbrala v ta namen.

Prvi slov. katoliški shod si šteje tudi v dolžnost, izreči svoje občudovanje in najtoplejšo zahvalo raznim redovom in kongregacijam za njihovo požrtvovalno delovanje po raznih dobrotelnih zavodih, sirotišnicah, bolnišnicah itd. Dalje izraža željo, naj se taki zavodi, kjer koli se snujejo, povsod izročajo redovom ali kongregacijam ali sploh cerkvenim rokam, v katerih na vse strani najbolje vspevajo.

V svoji skrbi za vsestranski razvoj katoliškega življenja v Slovincih dviga prvi slovenski katoliški shod svoj glas tudi za uboge gluho-néme po Slovenskem, proseč, naj mero-dajni faktorji za zakladi, ki so jim v ta namen na razpolago, brez odlašanja ukrenejo, da se gluho-néme slovenske deklice izročé v izgojo čč. šolskim sestram v Šmihelu pri Novem

mestu; za dečke pa naj se osnuje gluho-nemnica v Ljubljani, ki naj se izroči v oskrb redovnikom ali vsaj duhovniškemu vodstvu.

Šteje si tudi v dolžnost, izreči vsem podpirateljem učeče se mladine zahvalo za gmotno in duševno podporo, skazano ubogim slovenskim dijakom, ter pristavlja željo, naj se v ohranitev in spolnitev »Jeranove dijaške kuhinje v Ljubljani« ustanovi društvo po vzgledu »dijaške kuhinje« ptujske in mariborske, ki se s tem toplo priporočate. To društvo prevzela naj bi »Vincencijeva družba« v svoje varstvo.

4. Kot najboljšo sredstvo za ohranjenje na poti krščanskega življenja priporoča katoliški shod razne *cerkvene družbe in bratovščine*.

Posebno omenja tudi od sedanjega svetega Očeta zopet in večkrat toplo priporočeni III. red sv. Frančiška; družbo treznosti v čast sv. družini, ki ima namen udušiti jedno naj-pogubnejših strastij naših dnij; dalje Slomšekovo bratovščino sv. Cirila in Metoda za spreobrnjenje razkolnikov ter razne stanovske družbe in marijanske kongregacije. Odlično mesto prisvaja tudi za krščansko življenje tako pomenljivi bratovščini sv. rešnj. Telesa.

5. Katoliški shod hvaležno priznava, da so *ljudski misijoni in duhovne vaje* neprecenljive pomembe za poživljenje verskega duha in zato izreka z jedne strani dostojno zahvalo čč. oo. tovarštva Jezusovega in gospodom misijonarjem kongregacije sv. Vincencija Pavljanskega, ki je obhajajo po Slovenskem z veliko gorečnostjo in požrtvovalnostjo; z druge strani pa izraža toplo željo, naj duhovni pastirji pogosto naklanjajo to milost vernemu narodu, ter naj ondi, kjer ne morejo dobiti misijonarjev, sami ali v družbi z drugimi redovniki oskrbó dobre misijone.

6. Ker imamo pa v boju za katoliško življenje le tedaj upanje do zmage, ako se tesno oklepamo od Boga nam danih voditeljev in učiteljev, priporoča katoliški shod vsem vernim Slovincem, naj se vsikdar z neomajljivo vdanostjo, zvestobo in pokorščino držé svojih dušnih pastirjev, škofov in rim-

LISTEK

Čičonov zvon.

Priobčil H. Majar.

(Dalje.)

Don Čičon se prebudi, pomane si oči, pa dene:

„Pojdimo li že v Greko, a?“

„Kaj to, pojdimo ali ne pojdimo! Dajte prostora tej gospe, pa vun pojdite! Kako sedate v voz, in ne da bi mi kaj povedali, meni nič tebi nič. Oprostite, za vas ni prostora!“

„E, kaj, zame je dosti prostora; jaz sem prvi.“

„Ta gospa z otroci je bila poprej tukaj, najela kočijo in prostore plačala; torej?“

„Pojdite se solit! Nič izgovorov! Kajpak, vi vozniki ste vsi enaki. Za prazni nič se vlečete in sitnosti napravljate poštenemu človeku. Kdor prej pride, prej melje. Tako je; in kdor je tukaj, ostane tukaj.“

„Kdor je tukaj, ostane tukaj, ako ga pustimo.“

„Videti hočem, kdo me iz kočije primora. Jaz sem don Čičon, veletrgovec in mesar in prazničar bivši, veste? Kdor me išče, me najde. Tako je!“

„Pa ni tako!“

Čičon se obrne na drugo stran; gleda predse, kakor bi ničesar ne umeval, pa zopet zaspi.

Šolski otroci obstopijo kočijo, nabere se tudi odraslih zijač, voznik in domači hlapec pa se posvetujeta, kaj bi bilo storiti. Kaj drugoga: za noge prijeti, pa vun potegniti; to bi bil koreniti pomoček.

„Ha, že vem kako“, dene voznik. Navzočnim veli molčati, zapre kočijska vrata, obrne kočijo, zapelje jo pod strebo na dvorišče, izpreže konje, postavi pred drugo kočijo, zapreže, veli potnikom noter, skoči na kozel, udari po konjih, pa oddirja.

Čičon ni opazil tega. V dveh urah se prebudi. Pomoli glavo vunkaj in vpraša:

„No, kdaj pojdemo?“

Konjski hlapec mu odgovori:

„Konji zobljejo.“

„Vprašam, kdaj pojdemo? Kaj mi mari tvoje konjsko zobjanje“, huduje se Čičon.

„Jutri!“

„Jutri? A kje je voznik?“

„Ta je že odšel z gospo v Greko.“

Ta novica je don Čičona pogrela. Jeziti se je hotel, in dati si duška, ali opazil je, da ga gledajo vsi tako škodoželjao, tako posmehljivo, tako prekanjeno, kakor bi mu iz srca privoščili zamudo. Zato je raje nejevoljo požrl. Hlapec mu dopoveduje, da šala koristi le njemu, in da stori najpametniše, če v gostilni prenoči, v postelji leže, da se prespi, drugo jutro pa lahke glave in bistre pameti sede na prvi vlak v Kastelamar.

Čičon je izprevidel, da hlapec ne govori na-pačno. Poslušal ga, pa stori, kakor mu je bil govoril.

Dan je. Čičon se hitro napravi, pa hiti na kolodvor, ker parostroj nima ušes, da bi se dal poprositi, naj počaka. Sede v vagon. Tu se jame Čičon premikati, pregibati, praskati, mencati, — nekaj ga peče in grize po životu. Ho, ti nesreča nesrečna! Siromak je spal v živi postelji, ter se nalezal tujega »življenja«. Sklene torej, da se »ga« hoče iznebiti na vsak način. Kaj stori naš don Čičon? Sam pri sebi govori:

„V vagonu sem sam; nihče me ne vidi; do postaje imam dobrih deset minut, v tem času sem lahko trikrat gotov.“ Hlače sleče, pa jih otresa skozi vagnosko okno. Ali nesreča! Nožnice mu padejo iz rok. Čičon kriči:

„Stojte! stojte!“

„Kôga pa kličeš? Kdo te sliši?“

Vlak je predrdral že pol milje in hlače so se videle na cesti kakor črna pika.

„Kaj bo z menoj na bližnji postaji?“ vprašal je sam sebe. „Če bo potnikov, pa če bodo tiščali prav v ta voz? To bo lepa, če me bodo videli v taki opravi. Vsekdo bo mislil, da sem norec.“ Premišljeval je svojo nezgodo po vseh stranéh, ali na najboljši strani ni bila za nič.

(Dalje sledi.)

skega papeža, ki so od Boga postavljeni voditelji sv. cerkve.

Prvi slov. katoliški shod britko čuti spono, ki vežejo sv. Očeta ter jim branijo z vso veljavo in močjo vladati sv. cerkev. Globoko užaljen zaradi hudih krivic, katere napravljajo sovražniki sv. Očetu, prvi slovenski katoliški shod slovesno oporeka vsakemu kratenju papeževih pravic, izraža svojo ponižno pa odkritosrčno udanost Slovencev do rimske stolice in posebej globoko spoštovanje in otroško ljubezen do vladajočega sv. Očeta LEONA XIII., ter tirja v soglasju z zavednimi katoličani celega sveta, da se jim zopet povrne teritorialna neodvisnost, in sicer taka, kakršno spoznajo sami za potrebno, da morejo v neomejeni prostosti izvrševati svoj vzvišeni poklic. (Konec sledi.)

Izjava.

Podpisani sem izvedel od prijateljev, da nekateri podčijejo znani poziv na katoliški shod, podpisan od monsig. Fr. Mercina, profesorju Čerinu. Izjavljam, da je oni poziv do besede sad mojega greha. Prof. Čerin in monsig. dr. Jos. Gabrievič sta dobila poziv že dotiskan v roke. Dalje lažejo tudi pri nas, da vodi vse naše početje iz zakrite zasade dr. Josip vitez Tonkli. Izjavljam, da vitez dr. Josip Tonkli ni hodil z nami v svete, ki smo se pogovarjali o slovenskem katoliškem shodu, niti nam je znano, kaj misli vitez dr. Josip Tonkli o I. slov. katol. shodu v Ljubljani.

To bodi povedano v dobrohotno pojasnilo onim č. g. duhovnikom in blagor. g. učiteljem in drugim razumnikom, ki se pripravljajo na katoliški shod.

Gorica, 17. avgusta 1892.

Dr. Jos. Pavlica.

Časnikarstvo.

(Govoril prof. dr. Schindler v Lincu.)

Bilo je začetkom francoske revolucije. Tedaj je stopil na površje mož bistrega duha in nenasladne zgovornosti, ki je imel velik vpliv na ljudstvo, mož, katerega so se bali in mnogo od njega pričakovali. Bil je grof Mirabeau, katerega so kmalu potem imenovali rudečega grofa. Ta je nekoč zaklical svojim prijateljem: „Le v jedinstvi je narod močan, srečen v miru, bodite stanoviti, a ne trmasti, prezirajte male dnevne neprilike in pozabite jih, ko gre za narod in domovino, pozabite neslogo, sebičnost, in združite se, kedar gre za najvišje.“

Ko se je Mirabeau v prvem času pridružil revoluciji, spoznal je kmalu, kam vodi. Z vsem ognjem svojega srca in z vso močjo svojega duha se je zopet pridružil kralju in morda bi bil rešil monarhijo in kraljestvo, ko bi ga bili poslušali.

In zdi se mi, kakor bi se bližali časi, ko bodo iskali rešitelje domovine, monarhije, in iskali bodo moze z gorkim srcem za ljudski blagor. Iskali bodo moze duha, ki vedó, kaj služi miru, iskali bodo moze, ki bodo s svojo zgovornostjo zbirali razvnete množice okoli prestola in altarja. Z besedami, s katerimi je Mirabeau svaril narod, opominja nas predsednik III. avstrijskega katoliškega shoda: „Narod je močan v jedinstvi, srečen v miru.“ Bodite pogumni, a ne trmasti! Prezirajte male dnevne neprilike, ko gre za narod in domovino, pozabite neslogo, katero seje sebičnost, kedar so v nevarnosti najvišja dobra!

Na tem katoliškem shodu je bila le velika igra z besedami. Tako bodo govorili tisti, ki se ga bojé, ki mu hočejo odrekati vsakateri uspeh. Sicer so pa tudi besede dejanja. V naravnem in nadnaravnem redu je večkrat beseda pred dejanjem. Ali ni navdušena beseda mnogokrat bila prva kal največjih del v zgodovini. Katoliški časniki so služabniki krščanske besede, kedar zagovarjajo pravo prostost naroda, red, pravico, vero, vse, kar je veliko in pomenljivo za posameznika in skupnost; in besede časnikov so dobra dejanja, če so bile besede dobre.

Ali ni dejanje, če časnik zagovarja prostost vere, kedar je v nevarnosti? Ali ni dejanje, če ljudstvu poljudno tolmači znamenje časa? Ali ni dejanje, če naznanja napad sovražnikov in odbija ta napad, če zagovarja pravico v narodu, če neprestano vspodbuja k vstrajnosti v boju do zmage? In to je naloga katoliških časnikov.

Časnikarstvo je začelo vplivati na javno življenje že za časa francoske revolucije. Jako pomenljive so besede, katere je tedaj govoril Chappéau: „Časnikarji ostrupljujejo javno mnenje.“ Prišel je čas, ko je nov duh preveval kulturni svet, in ravno

časniki so bili najglavnejši oznanovalec in proročitelj novega časovnega toka.

Časniki so pričeli boj proti vsemu, kar je dobro za narod in družbo. V imenu vednosti so pričeli boj proti veri, v imenu omike boj proti pravosti, v imenu prostosti boj proti vsemu rédu. In ko je trajal ta boj, bilo je tudi materijelno imenje ljudstva lahek plen. In čudno! Krščanski narodi, katerim je to časnikarstvo z zaničevanjem napadalo vse sveto in vzvišeno, so iskali naklonjenosti ravno od teh časnikov, od teh časnikov so iskali hvale duševne prostosti, dasiravno so jih vklepali v najtrši jarem suženjstva. In te dni so skušali zopet strahovati moze, ker so storili dolžnost krščanske dostojnosti in gostoljubnosti.

Takim časnikom kličemo, kakor je nekaj Brisso Jakobincem: Motite se, če mislite, da človek ni nič, če ni Jakobinec. Vi nemate monopola prostosti in resnice, znamenje prihodnosti je resnica in prava prostost.

Bili so časi, ko je bila sramota, če je omikan človek javno zagovarjal katoliško vero. Bili so časi, ko se je moralo vse skriti, kar služi veri in njenim vajam; in v onem času, ko je bilo treba poguma za javno zagovarjanje katoliške vere, so katoliški časniki v cesarski prestolnici in v posameznih kronovinah prvi javno zagovarjali najvišje svetinje ter pomagali vzbujati dno krščansko gibanje, katerega se že bojé naši nasprotniki. Mi katoliki v Avstriji v prvi vrsti pogrešamo velicega osrednjega katoliškega lista na Dunaju, ki bi združeval vse krščanske moči v Avstriji, ki bi bil središče vsega gibanja.

Ta ni naš sovražnik, ki z dobrim namenom odkriva naše rane ter daje dobre svete, temveč oni je sovražnik, ki z zaničevanjem zré na naše storjeno delo. Nedostaje nam tudi katoliških listov za delavce, l-poslovnih in znanstvenih listov. In zakaj ne zadošča katoliško časnikarstvo vsem zahtevam? Prvi vzrok je ta, da bivajo v Avstriji raznoteri narodi, ki imajo svoje posebnosti; svoj zgodovinski razvoj, potrebe in zahteve, ki si često nasprotujejo. Krščanski narodi v Avstriji so tudi predolgo dremali in se nekako pomehkužili, da ne morejo prenašati tečne hrane jasne krščanske besede proti razvadam in škodljivemu nagnenju človeškega srca. Pesimizem, ki je filozofija bojazljivosti in malomarnosti, je spridil duha ljudstvu. Pogrešamo sloge in skupnega programa v boju proti nasprotnikom, in to velja tudi o katol. časnikih. To je naša slabost.

Prvič je treba dobre volje za delo, drugič dobre volje za sloge v načelih in ljubezni v dvomljivih vprašanjih. Dalje pa je treba tudi več požrtvovalnosti od strani občinstva za katoliške liste. Slabi listi trosijo guilobo v družino in družbo, izpodkopavajo red in zakon, sramoté vse, kar je katoliku in Avstriju najsvetejše. V to je potreba sloge, kajti deset združenih več premore, nego sto tisoč ujedinih bojevnikov. Združite se torej vsi stanovi ter požrtvalno podpirajte katoliške liste. Končam z besedami, katere je govoril Mirabeau svojim prijateljem: „Prijatelji, kaj delamo, ničesa ne delamo, temveč gledamo, kaj drugi delajo z nami, in v kakšni dobi, kakšni ljudje!“

Politični pregled.

V Ljubljani, 19. avgusta.

Notranje dežele.

Moravsko. Vlada je prepovedala slavnost odkritja spomenika Komenskega v Ogorskem Brodu na Moravskem. Za ta spomenik je bilo tamošnje učiteljsko društvo izbralo prostor poleg kipa Matere Božje. To je vzbudilo nevoljo vsega vernega prebivalstva. Katoliška stranka je bila odločno proti temu, da se na tem mestu postavi spomenik krivovercu. V mestnem zboru je pa vendar obveljalo, da se ne ozirajo na versko čuvtvo prebivalstva in na tem mestu postavijo spomenik. V tem oziru so se bili sporazumeli Mladočehi in pa nemški liberalci, ki so s tem pokazali svojo mržnjo do vere. Pri novih volitvah za mestni zbor bodo morali biti konservativci previdni, da zopet mestni zbor s kakim podobnim sklepom katoliškemu prebivalstvu ne napravi sramote.

Hrvatsko. Stranka prava zahteva v svoji adresi, da bi hrvatski sabor volil bana, in se sklicuje na to, da je Jelačić tudi volil sabor. Od vladne strani se pa temu ugovarja, da je Jelačić bil poprej že imenovan na predlog ogorskega palatina, potem še le voljen od sabora. Poslanec Barčić je vprašal vlado, zakaj da Reka ni zastopana v saboru; drugi opozicijski poslanec je pa vprašal, zakaj je predstavil hrvatske deputacije ob petindvajsetletnici kronanja cesarja za ogorskega kralja ogerski ministrijski predsednik, ne pa ban.

Bosna in Hercegovina. Te dni je minulo deset let, odkar je general baron Appel na čelu bosanske vlade. Pod njegovo vlado, se je v Bosni in Hercegovini dosti zboljšalo, ali je vendar še marsikaj želeti, pred vsem odpravo desetine.

Vnanje države.

Bolgarija in Turčija. Govori se, da v kratkem pojde še knez Ferdinand obiskat sultana. Stambolov je o tem se dogovoril v Carigradu. Bolgarski knez je že dolgo nameraval potovati v Carigrad, da se osebno dogovori s sultanom, ali dosedaj so se temu potovanju stavile mnoge ovire. — Ruski in Rusiji prijazni listi se silno hudujejo zaradi potovanja bolgarskega ministerskega predsednika v Carigrad in trdijo, da je Avstrija pomagala, da je sultan vsprejel Stambolova. Avstriji so bolgarski vladi storili to uslogo, da tako ohranijo svoj vpliv na Balkanu. Mi smo pa prepričani, da so tudi druge države morale delovati za Bolgare v Carigradu. Avstrijo pa Rusi zaradi tega sumničijo, ker jo najhuje sovražijo, videč v njej nevarno nasprotnico v orijentu. Avstrija ne misli podjarmiti balkanskih držav, kakor Rusi, temveč hoče s pospeševanjem njih razvoja ž njimi ohraniti prijateljstvo in tako ohraniti svoj vpliv v teh krajih.

Bolgarija. Pri slovesnem banketu ob desetletnici nastopa vladanja je knez imel nastopni nagovor: „Veseli me, da sem zopet mej vami, ko sem bil dolgo z doma. Na potovanju v inozemstvo, kjer se povsod spoštuje bolgarsko ime, sem z nova čutil, kako tesne so vezi, ki me vežejo na domovino in na vas, ki ste utemeljili moč in slava domovine. Jako me je osrečil presrčen in naudušen vsprejem pri angleškem dvoru in pri zastopnikih javnega mnenja v Angliji, ravno tako pa tudi intelektualni odnosi k merodajnim in vplivnim krogom evropske družbe in političnega sveta. Vse to so dragoceni vspehi na naši tako težavni poti. Nič manj se pa ne čutim srečnega zaradi naklonjenosti suverennega dvora, ki jo je skazal mojemu narodu in zlasti prvemu ministru, kateremu izrekam pri tej priliki priznanje za vodstvo vladnih poslov mej mojo trimesečno odsotnostjo. Gospóda! Sedaj vzdignem kozarec in pijem na srečo in procvitanje svojega ljubljenega naroda. Živela Bolgarija!“

Srbija. Sedaj se še nič ne vé, kdo pride na vladno krmilo. Govori se pa, da radikalci že mislijo vlado prepustiti liberalcem. Poslednji bodo pa tudi imeli težavno stališče, če sedaj vlado prevzamejo, ko je vse jako zavozeno.

Francija. Za mornarico so napravili 150 topov za hitro streljanje. Hitro se je pokazalo, da novi topovi neso za rabo. Sklenili so torej poskusiti z drugačnimi topovi. — Državni podtajnik Jamais je razposlal pisma kolonijskim guvernerjem, da naj po svoji moči pospešujejo preseljevanja Francozov v kolonije. Dosedaj se namreč tudi Francozi rajše seljujejo v Ameriko, nego v francoske naselbine. — Nekateri listi pa položaj v Tonkingu jako črno slikajo. V vsej deželi ni najmanjše nevarnosti. Povsod nekaj vré. Pripravlja se splošna vstaja. Nekoliko je že resnice v teh poročilih, če tudi so iz političnih namenov nekoliko pretirane.

Nemčija. Vlada knezevine Reis starša panoga je zaukazala, da morajo vsi javni uradniki in učitelji obljubiti, da ne bodo nikdar vstopili v nobeno tajno družbo (prostozidarsko zvezo) in ne bodo občevali s člani take zveze. Želeli je, da bi se ta naredba tudi v resnici spolnovala. — Z novo vojsko predlogo se bode bajé v Nemčiji uvela tudi dveletna službena dolžnost. Mnogi generali bajé še niso za okrajšanje službene dolžnosti, ali Caprivi, pruski vojni minister in načelnik generalnega štaba, so pa že zánjo. Svobodomiselniki listi, ki so že več let pisali za dveletno službena dolžnost, so nakrat začeli pisati proti njej. Menda največ zaradi tega, da vladi delajo opozicijo.

Anglija. Novo ministerstvo je tako sestavljeno: Gladstone, predsednik, Hershel, lordni kancelar, Kimberley, tajnik za Indijo, Rosebery, minister vnanjih stvari, Ripon, državni tajnik za kolonije, Asquith, minister notranjih stvari, Campbell-Bannerman, vojni minister, Spencer, pomorski minister, Harcourt, finančni minister, Morley, minister za Irsko, Trevelyan, minister za Škotsko, Mundella, trgovski minister, Fowles, predsednik krajevnoupravne urada, Arnold Morley, poštni minister, Acland, učni minister, Houghton, irski podkralj, Bryce, kancelar za vojvodino Lancaster, Shaw-Lefevre, stavbeni minister. Od novih ministrov jih še pet ni nikdar ministrovalo, drugi so pa že skušeni v vladnih poslih. V novem ministerstvu so pisatelji dobro zastopani, kajti, če jim prištejemo tudi dva časnikarja, jih je vkupe sedem.

Izvirni dopisi.

Z Blok, 16. avgusta. Ne pišem tega dopisa z namenom, da bi opisal nove naprave v naši cerkvi, ampak le v prospeh domače umetnosti in obrta. Da se je staval nov krasen in kamenit veliki altar, bilo je že lansko leto bolj obširno popisano v „Slovincu“. To pomlad se je delo nadaljevalo in že stojita tudi dva stranska altarja; dovršena je tudi nova prižnica v slogu, primernem velikemu altarju.

Gledé barve in kakovosti marmorja, so vsi štiri izdelki jako ukusno in marljivo izklesani ter delajo na gledalca prav prijeten in vabljiv vtis. Le škoda, da nima cerkev za zelo bogato okrašeno in res mojstersko izdelano prižnico bolj primerne prostora. Da so vse nove naprave dobile še lepše in veličastnejše lice, ponižali so cerkveni tlak, in cerkev postala je na ta način višja. Podrli so tudi stari kor, ki se bo nadomestil s primernejšim in manjšim in bo le za orglje in pevce. Pokopališče so nekoliko razširili in postavili več metrov visoko kamenito kapelico s križem. Križ in podoba Križanega sta umetno izklesana iz enega kamna. Vsa ta velikanska dela: veliki altar, dva stranska altara, prižnico in kapelico na pokopališču ter vsa v ta namen spadajoča kamnoseška dela je mojstersko in srečno dovršil naš domači umetnik gosp. Alojzij Vodnik v Ljubljani. Srečno, rečem, kajti bilo je pri izvršitvi težavnega dela mnogo nevarnosti, če se pomisli, da je bilo treba do 50 in več stotov težke kose po več metrov na visoko vzdigovati. Gosp. A. Vodnik se je skazal spretnega mojstra in zasluži povsem popolno priznanje in vsestransko priporočilo v izvršitev takih enakih del.

Iz Polhovoga Gradca, 18. avgusta. Tekoče leto poročate večkrat svojim čitateljem novosti in drobnosti iz naših gorskih krajev, prave kranjske Švice; a vendar o slavnostih, katere so se vršile 31. julija in 7. avgusta, popolnoma molčite, kakor bi bile vsakdanje.

Imeli smo v svoji sredi novomašnika č. gg. Stefana in Mateja Riharja. Omenjena gospoda nista brata, le v daljnem sorodu; a občna želja je bila, da se novi maši praznujete v Polhovem Gradcu.

Prvo daroval je čast. gosp. Štefan Rihar, iz obče spoštovane rodovine in hiše Valentinove; drugo daroval je čast. gosp. Matej Rihar, iz rodovine Boštjančkove.

Staro in mlado je željno pričakovalo časa, videti zopet dva gospoda-domačina pred altarjem Gospodovim.

Ni mi treba opisovati hiša, kojega so narejali udje gasilnega društva in domača dekleta povodom slavnosti; omenjam le, da je bil naš Gradec ves prenovljen.

Prostorna cerkev je bila polna ljudstva od blizu in daleč, gneča silna. — Prvi novomašnik, čast. gosp. Štefan Rihar, izbral si je za govornika čast. gosp. J. Smrekarja, kateheta na drugi ljudski šoli v Ljubljani.

Novomašniku čast. gosp. Mateju Riharju govoril je brat čast. gosp. Fran Rihar, duh. pomočnik v Železnikih, kojega tehtni govor, zlasti besede na gosp. brata novomašnika, so vsakateremu segale do srea.

Petje gg. bogoslovcev je bilo krasno in izborno. — Po preteku slavnostnih dnij se je zopet povrnila prejšnja tihota v naše kraje; a spomin na iste ne bo zginit iz srč. Pogrščev, s katerimi tudi jaz kličem: Bog ohrani oba č. gg. novomašnika zdrava in čvrsta v težavnem stanu! Spominjata naj se oba preljubega rojstnega doma, kjer sta preživela kot dijaka toliko radostnih ur v krogu svojih znancev in prijateljev. — c.

Iz Zagreba, 17. avgusta. Volitve v mesto zastopstvo so končane — nepovoljno za opozicijo. Bilo jih je, ki so sigurno računali, da zmaga opozicija, ali so se ljuto prevarili. Vladna stranka je uporabila vsa sredstva za svojo zmago, kar pa ni trezno mislečih iznenadilo. S takimi sredstvi, kakoršna je uporabila madjaronska stranka, se da povsodi dobiti večina. V mestnem zastopstvu bode od sedaj sedelo 24 vladnih in 16 opozicijskih zastopnikov. Ko bi bila vladna stranka dobila še tri glavo, potem bi bila mogla odločevati tudi v principijelnih vprašanjih popolnoma neodvisno od opozicijske stranke, tako da bode deloma vendar le vezana.

Zmago vladne stranke je odločila volitev velikih posestnikov. Do zdaj so v tem razredu volili vedno opozicijsko, in sicer deset zastopnikov. Letos pa so uvrstili v ta razred nekoliko novih volilcev, ki so bili vsi za vlado, a vrh tega so tudi mnogi od poprejšnjih pristopili k vladni stranki. Čudno to ni, kajti v tem razredu je največ židov in tučev, katerim je leželo le na dobičku, ki ga imajo od vlade, pa so se dali z obljubami prav lahko pridobiti.

Žid in naseljenec tako nima prave svoje domovine, pa mu je vse eno, kdo v njej gospodari, samo da je njemu prav. In taki ljudje brez vsakega pra-

vega domoljubja odločujejo pri nas o najvažnejših vprašanjih našega javnega življenja. Ne tedaj čudno, če so opozicijski listi udarili na žide in doseljene Nemce radi njihove kukavosti. Policija pa seveda tega ni trpela, nego je liste redom plenila. Vladni list brani te junake, češ, da so se tudi muogi opozicijski-tužji na Hrvatskem obogatili, in da ni lepo oponašati komu, kar si je s trudom in muko pridobil. To je vse istina, ali opozicijski so ostali Hrvatskej tudi verni, dočim židov in Nemec misli le na svojo korist, narod mu je deveta briga.

Da je zmagala vladna stranka, kriv je seveda največ vladni pritisk na volilce, deloma pa tudi neka nespretnost poprejšnjega zastopstva in posebej še mestnega župana dr. Amruša. Kar se tiče gospodarstva, mora se priznati, da je bilo sploh vzorno, kar so celó madjaroni uvideli, ali delalo se je premalo. Mesto se je ravno v zadnjem času hitro širilo ter je bilo potrebno tudi mnogo storiti za vrenje novih ulic, posebno pa za kanalizacijo. Ali pod upravo poprejšnjega župana se niso mogli odločiti za izvršitev tega važnega dela, kajti bali so se prevelikih stroškov.

Vrh tega pa je bilo tudi od vladne strani dovolj zaprek. Ko je prevzel upravo sedanjí komisar in brž ko ne bodoči župan, začel je precej po osnovi, katero je dalo izdelati poprejšnje zastopstvo, izvajati kanalizacijo ter se v istini že na vseh krajih mesta marljivo dela. Nedelavnost poprejšnjega zastopstva je deloma kriva, da so zmagali Madjaroni, ki bodo morda zares kaj več storili za mesto samo, nego se je dozdej zgodilo. To jim bode pa tem laglje, ker jih bode vlada pri vsaki priliki podpirala.

Dne 15. avgusta je bila odprta izložba učil v zgradbi tukajšnje obrtne šole, ker novo učiteljske še ni dogotovljeno. Izložba je lepo vspela ter je nedvojbeno ena največjih, kar jih je bilo dozdej v avstro-ogerski monarhiji. Vseh izložiteljev je do 130, med njimi glasovite tvrčke iz Beča, Budimpešte, Berolina, Vratislave, Prage, Pariza in vse domače hrvatske, posebno zagrebške.

Tukaj so zbrana učila za vse šole, od najnižjih do najvišjih, a vrh tega je vse prav ukusno prirejeno. Vredno je, da si to izložbo pogledajo tudi slovenski učitelji ter ob enem razgledajo znamenitosti Zagreba. Gotovo ne bode nobenemu žal, če pride semkaj, kajti marsikaj bode videl, kar ga bode zanimalo in kar se na manjših izložbah ne more najti. Tedaj, bratje Slovenci, v kraljevski Zagreb!

Dne 15. avgusta zvečer se je pripeljalo v Zagreb 95 Čehov, večidel učiteljev in učiteljic, da razgledajo našo izložbo učil. Ker je bilo odboru in sploh učiteljem od vlade zabranjeno sprejeti mile goste, osnoval se je hitro meščanski odbor za sprejem Čehov. Meščanom policija vendar ni mogla prepovedati, da pozdravijo svoje drage goste, ki so prihitali z daljnega severa, da si pogledajo naš Zagreb. Sprejem je bil prav velikanski. Do 4000 oseb je pričakalo Čeha na južnem kolodvoru. Ko se je pripeljal vlak do kolodvora, zadonel je iz vseh ust radostno „Živeli Čehi!“ in presrčen pozdrav „Živela Hrvatska!“ se je oduševljeno odražala. Na to pozdravi vrli trgovec Šolar došle goste ter jih povabi v mesto, ki je od nekdanj sprejemalo gostoljubno svoje goste, ter se raduje, da more povabiti na isti način brate Čeha v svojo sredino.

Kar zadané ubrani glasi krasne pesme „Lepa naša domovina“, ki je občinstvo še posebno naukušila. Na to se zahvali učitelj Frumar za krasen sprejem in počasi se je začel pomikati svet v mesto, prepevaje domoljubne pesme. Čehi v sredini z najodličnejšimi meščani zagrebškimi korakajo počasi z ogromno množico do sredine mesta, kjer so se gostom določila stanovanja. Kmalu za tem se zberejo gosti v „Čaškej besedi“, kjer so se vrstile zdravice. Pri vsej tej priložnosti pa se ni dogodil niti najmanjši nered in policija, ki je bila vsa na nogah, ni imela niti najmanjšega povoda, da posreduje. Čehi so večeraj razgledali razstavo in znamenitosti našega mesta, a danes so odpotovali na Reko, od kod se odpeljejo v Benetke.

Gotovo se bodo radostno spominjali časov, ki so jih preživeli v Zagrebu. Mogli so se prepričati, da so Hrvati zares dostoljubni, pa tudi vrli Slovani.

Družbe sv. Cirila in Metoda redna VII. velika skupščina
dne 28. júlja 1892 v Postojni.

(Dalje.)

Kakor razvidite, č. zborovalci, snovanje ženskikh podružnic prevaguje zdaj moške — in to

nam je dobro znamenje, kajti kadar slovenske žene vstanejo ter soglasno z možmi začno zahtevati, da se njih mila deca poučuje v sladki materinščini, da se jim razvija in bistri um na podlagi slovenskega blagolagnega jezika, v katerem kramljajo s svojimi ljubljenci — potem ni več daleč zmaga zdravih pedagoških načel, da v ljudski šoli po slovenskih deželah gospoduj slovensčina, ki je dozdej še na mnogih krajih potisnena v kót in opravlja le nezogibno službo borne deklet. (Tako je!) — A pri snovanju ženskih podružnic je vodstvu plaval pred očmi še drug smoter, kateremu morda priglasi je čestita skupščina. Zastavimo si vprašanje: Ali je mej našim ženstvom slovenska zavest že ukoreninjena tako, da je ne izruje več noben nasprotni vihar? — Vodstvo je menenja, da teh blizu 1300 žen, ki so se že zbrale v lastnih podružnicah, ostane zvestih praporu slovenskemu, in da se to zgodi in še bolj širi narodno čuvstvo, danes pozivlja vse č. družbenice in družbenike, naj nesó ogenj domovinske ljubezni seboj in ga neté v slednji kočí mile očevine. (Izborno! ploskanje.)

Ko smo Vam naslikali tu solčno stran, ne smemo Vam zakrivati tudi senčne strani. Dejali smo, da smo prestopili stotino podružnic; to je sicer res po glavnem imeniku, a v istini se to število nekoliko skrči. Nekatero podružnico so namreč naznanile vodstvu, da prenehajo delovati. Ker pa je vodstvo sprevidelo, da se ni delo obustavilo iz principijelnih vzrokov, nego so le malenkostne difference povod stagnaciji, smatralo je to za memoidoč oblaček in zbog tega jih ni še izbrisalo iz glavnega imenika nadejajoč se, da so le malo zadremale, a se vzbudé še k krepkemu delovanju. Pri marsikateri podružnici se pospeši živahno gibanje, ako se jej sedež prenese na pripravnější kraj. Tako je s podružnico „Zidani Most“, ki se je prekrstila v „Trbovlje in okolico“ ter zdaj vzgledno deluje. (Dobro!)

Vodstvo je tudi menenja, da se podružnicam vdihne lahko dosti živahnosti s primernimi poučnimi govori, za katere se pripravi kak družbenik, in z vedrilno pošteno zabavo. Še jedenkrat povdarjamo: podružnica naj si osnuje knjižnico i bralno sobo, ki jo lahko rabi za svoje shode, in bo izvestno dokaj storila za daljše izobraževanje svojih članov — postala bo tako tudi lahko neka učilnica — osobito nižjim slojem našega ljudstva. Tako nekako se gibljejo že dozdej naše čvrste podružnice na Koroškem, ki se res odlikujejo po svojih uzornih shodih. Tu pa nam je beležiti nekega dogodka, ki je principijalne važnosti gledé poslovanja naših podružnic.

Podružnica za Beljak in okolico je priredila kakor običajno svoje shode dne 11. oktobra 1891 v Ziljski Bistrici, 15. oktobra pa v Ledenicah ter naznanila vsposed z deklamacijami, poučnimi govori, igro . . . dotičnemu oblastvu. A ponesrečil se je prvi shod, ker je okrajni komisar dr. Klebl prepovedal vse točke, ki niso strogo upravnega značaja, istotako je bilo tudi pri drugem shodu. V sled take kratitve društvenega zborovanja je ušlo vro načelnístvo ugovor proti prepovedi shoda z veselico na visoko deželno vlado v Celoveu, in ko tu ni bilo uslišano, pri ministerstvu za notranje stvari na Dunaju. Tudi to je sicer ustreglo visoki deželni vladi, da se c. kr. okrajnega glavarstva beljaškega odlok dd. 17. okt. 1891, št. 19.943, odobri in da prepoved še nadalje velja, — a drugi — tudi pritožbi beljaške podružnice — se pa ustreže, kjer se doslovno čita: „Konečno se vsled pritožbe nalaga c. kr. okr. glavarstvu slovenske uloge podružnice za Beljak in okolico družbe sv. Cirila in Metoda tudi v tem jeziku reševati, na kar se naj gleda tudi pri naznanilu tega odloka“. Prepoved se je utemeljevala s tem, da so veselice po društvenih pravilih izven društvenega delokroga, a državno sodišče — do katerega se je slednjič zateklo hlabro načelnístvo — odločilo je uprav s tem razlogom, to je z ozirom na društvena pravila, da se je društvu s prepovedjo kratila pravica, katera mu je po osnovnem zakonu osigurana. (Čujte!) In ta zakon je tudi sam ob sebi razumljiv, ker v § 3 društvenih pravil, lit. a—f, so ravno točke, kakršne so bile na vsposedu, to je predavanja, veselice, igre . . . navedene, s katerimi naj društvo dosega svoj namen, namreč podpira katoliško-narodno šolstvo.

Tako je po vis. državnem sodišču stvar za družbo ugodno rešena. Zato gre hvala vstrajnosti rodstvenega člana dr. Dečka iz Celja. (Zavio!)

(Dalje sledi.)

Dnevne novice.

V Ljubljani, 19. avgusta.

(Osebnost.) Nj. ekselencija korni poveljnik F. Z. M. baron Reinländer, ki si je te dni ogledal tukajšnje vojaško posadko, se je včeraj ob 1/2 6. uri popoldne z brzovlakom odpeljal v Postojino.

(Konservativno obrtno društvo v Ljubljani) ima prihodnjo nedeljo, dne 21. avgusta, ob polu 11. uri dopoldne v gostilniških prostorih hiše „Katol. rokodelskih pomočnikov“ v Poljskih ulicah IX. redni shod. Na vspeh so: 1. Poročilo predsednikovo. 2. Govor o nedeljskem praznovanju. 3. Slučajnosti. Povabljeni so k shodu vsi gg. člani in prijatelji društva.

(Na Triglavu) je bil minolo nedeljo znani hribolazec g. Kadilnik iz Ljubljane že pet najstrikrat.

(Glas izmed občinstva.) Sloveča božja pot pri sv. Roku v Dravljah privabi vsako leto na praznik Marijinega vnebovzvetja in dan sv. Roka na tisoče pobožnega ljudstva v ta kraj, tako da se mora služba božja, ker je cerkev premajhna, vršiti deloma zunaj cerkve. Da pa pride pri tem tudi mnogo radovednežev in raznih zlikovcev iz povsem drugega namena, je umevno, obžalovati je le, da pristojna oblastva ne odpravijo razgrajanja in preklinjevanja v krmi tik cerkve, ki ravno mej svetim opravilom najhujše pohujšujejo pobožno ljudstvo ter motijo molitev. Iz teh razlogov je želeli, da se v prihodnje vsako jednako motenje cerkvenih obredov postavno zabrani in, če temu drugače ni odpomoči, napomnana krma zapre.

(Osebnostni promet na državni železnici.) V nedeljo in ponedeljek se je pripeljalo in odpeljalo do 16.000 oseb po gorenjski in kamniški železnici.

(Na Bizeljsko) pojde začetkom septembra več vinorejcev iz Maribora in okolice, da si ogledajo tamošnje gorice, obsajene z ameriškimi trtami.

(„Slovensko društvo“) na Štajerskem ima prihodnjo nedeljo dne 21. t. m. ob 1/2 4. uri popoldne v celjski čitalnici občni zbor. Na dnevnem redu so poročila o državnem in deželnem zboru ter o slovenskem položaju, resolucije zoper izmišljeno zatiranje Nemcev po Slovencih in zoper narodni prepir na Kranjskem, volitev predsednika in odbora, navesti.

(Ana Katarina Emmerich.) V Münstru izhajajoči „Westfäl. Merkur“ piše: Sporočiti moremo pomenljivo vest, da je naš mil. gosp. škof Hermau pričel cerkveno obravnavo o beatifikaciji naše rojakinje, služabnice božje Ane Katarine Emmerich iz avgustinskega reda. V dotični komisiji so kanoniki grof Galen, Rüping in Voss kot sodniki, dr. Essingholt kot „promotor fiscalis“ in tajnik generalnega vikarijata Kropp kot notar, od avgustinskega reda sta o. Pij Keller in o. T. Wegener kot postulatorja.

(Brevir) je bil najden te dni v železniškem vozu na postaji litijski. Kdor ga je pozabil, naj naznani veleč. g. dekanu Kožuhu v Stari Loki, kateremu je bil izročen.

(Duhovniške premembe v lavantinski škofiji.) Umrli je dne 11. t. m. č. g. Al. Simonič, duhovnik v pokoju, na Kapeli; č. g. M. Gaberc gre od Sv. Križa na Murskem polju za provizorja v Vojnik, č. g. Josip Kostanjevec iz Dobove k Sv. Marjeti ob Pesnici, č. g. Ivan Pavlič iz Sevnice na Hajdinjo, č. g. Fr. Kocpek k Svetemu Štefanu pri Zusmu, Ivan Zadravec k Sve-

temu Jakobu v Galiciji, J. Sušnik v Dobovo. Nameščen so č. gg. novomašniki: Ivan Dobršek pri Sv. Frančišku v Stražah, J. Horjak pri Sv. Martinu poleg Slov. Gradca, Jak. Kranjc v Zibiki, A. Lanjšič na Kalobju, Fr. Lom pri Sv. Rupertu nad Laškim, Jos. Mihalič pri Mariji Devici na Velki, Anton Podvinski v Sevnici, Frid. Golob v Lučah, A. Sebat v Vitanju, Mat. Valpotič pri Sv. Petru v Gor. Radgoni in Jos. Weixl na Murskem polju.

(Duhovske vaje) za duhovnike lavantinske škofije bodo letos na Slatini od 26. do 30. septembra.

(Nemški „Schulverein“) je leta 1891 nabral 75.000 mark dohodkov, izdal pa 52.500 mark, kakor poroča berlinska „Zeitschrift für das Deutschthum im Auslande“. Na Kranjsko so poslali iz Berlina za zatirano nemštvo 1246 mark, na Češko in Moravsko 15 887 mark, na Sedmograško 14.075, v Galicijo in Bukovino 3600, na Tirolsko 8465 mark.

(Občinske volitve v Zagrebu.) Pri včerajšnji drugi ožji volitvi v prvem razredu II. okraja je dobil vladni kandidat Jonas Aleksander 20, opozicijski kandidat Mavro Hiršl 18 glasov. S tem so končane občinske volitve.

(Telefonska zveza mej Dunajem in Trstom) bode v kratkem dogotovljena.

(Poboji) se vedno bolj širijo. Tako so ponočnjaki v Hočah na Štajerskem v noči od sobote na nedeljo pobili svojega tovariša, v Bregulah pa je drugo noč ponočnjak zabodel tovariša z nožem, da je umrl v mariborski bolnišnici.

Telegrami.

Budimpešta, 18. avgusta. Vročina je že neznosna. Dopoldne je bilo naznanjenih 11 slučajev solnčarice.

Belgrad, 19. avgusta. Metropolit Michael je izjavil v uradnem listu, da so vsi v „Svobodi“ objavljeni, njega se tičeči spisi, ponarejeni.

Peterburg, 18. avgusta. Včeraj je 60 oseb zbolelo za kolero, 22 umrlo, 19 ozdravelo.

Potsdam, 19. avgusta. Pri včerajšnjem slavnostnem obedu je nemški cesar napil na avstrijskega cesarja, rekoč: Zveza med cesarjem Frančiškom Jožefom in menoj je najgotovnejše varstvo evropskega miru.

Havre, 19. avgusta. Doslej je bilo 19 slučajev, podobnih koleri. Na dan umrjejo tri osebe.

Interlaken, 19. avgusta. V Grindelwaldu je zgorelo 80 hiš.

Helsingfors, 19. avgusta. V Wiborgu je umrl neki ruski častnik za kolero.

Tuji.

17. avgusta.

Pri avstrijskem caru: Seriau, zasebnik, in Reiner iz Trsta. — Punčuh, nadučitelj, s soprogo, iz Sp. Idrije. — Novak iz Gline.

Pri Južnem kolodvoru: Runco in Anton Runco, trgovca, iz Pazna. — Färber, trgovec, z Dunaja. — Busterle, mehanik, iz Földkirchen-a.

Pri bavarskem dvoru: Futter iz Ribnice. — Černe, posestnik, iz Gorij. — Godec iz Gradca. — Medic z rodbino iz Nemške Loke.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrina na 24 ur v mm
		razkoma v mm	toplomera po Celsiusu			
7. u. jut.		739.6	18.2	sl. vzh.	jasno	
18. 2. u. pop.		737.3	32.0	"	"	0.00
9. u. zveč.		736.6	24.3	"	"	
Srednja temperatura 24.8°, za 5.9° nad normalom						

Izkaz

milijon darov za pogorence v Velikem Otoku pri Postojini.

Takoj po požaru prihiteli so in darovali:

Njih prevzvišenost premilostni knezoškof dr. Missia	50 gld.
Prečast. g. Matija Jeriha, papeževi kamornik itd., v Škofji Loki	5 "
Čast. g. Sim. Zupan, katehet v Škofji Loki	5 "
" " Ant. Kukulj, župnik v Senčurju pri Kranju	5 "
" " Fr. Schweiger, župnik v Radovici	4 "
" " Jožef Belar, župnik v Rovtah	8 "
" " Alojzij Starč, župnik v Rovah	5 "
" " A. Fetih Frankheim, župnik v St. Jerneju	5 "
Gosp. Vrhničan v Zagrebu	2 "
Gospa Marija Blažon v Begunjah	2 "
Gosp. Fr. Sterle, načelnik postaje v Zagorju	2 "
" " A. St., pošta Kamnik	2 "
Čast. g. Fr. Zakrajšek, kapelan v Ribnici	7 "
" " Mat. Tavčar, župnik v Komendi	5 "
" " Ivan Lavrenčič, župnik v Boštanju	5 "
" " Andrej Stritar, duhovnik v Mostah	5 "
" " Jožef Jereb, umirovljen župnik v Ljubljani	3 "
" " Matevž Preželj, župnik in duhovni svetnik v Mavčelah	5 "
Farni urad v Slavini	11 "
Čast. g. Janez Šafer, župnik v Grahovem	5 "
Farni urad v Hrenovicah	38 "

Vsegamogočni na plemenite čine povrne tisočero!

Jan. Hofstetter, župnik.

Prodajalnica

s špecerijsko zalogo,

sredi trga na dobrem kraju, kjer je c. kr. okr. glavarstvo, sodišče, pošta in notar, se **takoj prodá ali v najem dá.** Kje, pové upravništvo „Slovenca“.

379 1

Vozni red železnice Ljubljana-Kamnik

od 20. julija 1892.

Naznačeni čas na desno od postajnih imen čita naj se od zdolej navzgor.

2153 1. 2. 3.	2155 1. 2. 3.	2157 1. 2. 3.	2159* 1. 2. 3.	Klim.	Postaje	2152 1. 2. 3.	2154 1. 2. 3.	2156 1. 2. 3.	2158* 1. 2. 3.
7.15	2.10	7.00	10.30	—	iz Ljubljane dr. k. v	6.35	11.16	6.20	10.05
7.32	2.27	7.17	10.47	6	Črnač p.	6.19	11.00	6.04	9.49
7.52	2.47	7.37	11.07	11	Trzina	5.59	10.40	5.44	9.29
8.05	2.58	7.55	11.14	14	Domžal	5.50	10.33	5.37	9.22
8.15	3.10	8.14	11.24	17	Jarš-Mengiša	5.29	10.20	5.18	9.12
8.21	3.16	8.20	11.30	18	Homca p.	5.16	10.13	5.06	9.06
8.36	3.31	8.35	11.45	23	v Kamnik iz	5.00	10.00	4.50	8.50

Nočne dobe (od 6.00 zvečer do 5.59 zjutraj) označene so s podčrtanimi minutnimi številkami. — p. pomeni postajališče.

* Vozi le ob nedeljah in praznikih.

Dunajska borza.

Dne 19. avgusta

Papirna renta 5%, 16% davka	96 gld. 25 kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	95 " 95 "
Zlata renta 4%, davka prosta	114 " — "
Papirna renta 5%, davka prosta	100 " 50 "
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	1000 " — "
Kreditne akcije, 160 gld.	315 " 75 "
London, 10 funtov strl.	119 " 60 "
Napoleonador (20 fr.)	9 " 49 "
Cesarski cekini	5 " 68 "
Nemških mark 100	58 " 52 1/2 "

Dne 18. avgusta.

Ogerska zlata renta 4%	111 gld. 75 kr.
Ogerska papirna renta 5%	100 " 40 "
4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	140 " — "
5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	150 " 75 "
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	184 " — "
Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4%	96 " 15 "
Zastavna pisma	100 " 25 "
Kreditne srečke, 100 gld.	192 " 75 "
St. Genois srečke, 40 gld.	62 " 75 "

Ljubljanske srečke, 20 gld.	22 gld. — kr.
Avstr. rubežega križa srečke, 10 gld.	17 " 60 "
Rudolfove srečke, 10 gld.	24 " 25 "
Salmove srečke, 40 gld.	62 " — "
Windischgraezove srečke, 20 gld.	59 " — "
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	154 " 30 "
Akcije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v. 2825	" — "
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	102 " 75 "
Papirni rubelj	1 " 21 "
Laških lir 100	" — "

MERCUR menjarnična delniška družba na Dunaju,

L. Wollzeile šte. 10.

Najkulantnejše se kupujejo in prodajajo v kursnem listu navedeni vrednostni papirji, srečke, valute in devize.

Razna naročila izvršé se najtočneje.

Za nalaganje kapitalov priporočamo:

4% bolzansko-meranske prioritete.

4 1/2% gališkega zemljiškega kreditnega društva zastavna pisma.

4% duhovsko-podmokelske (Dux-Bodenbacher) srebrne prioritete.

150.000 goldinarjev

dobi se z jedno

kreditno promeso

à 4 1/2 gld. in 50 kr. kolek.

Žrebanje dne 1. septembra!